

Тамъ га послаѣ бѣлъ,
мжчете.

Царь нашъ Давидъ вели,
че вино вели:

Съ рдце челоѣка
Отъ ноѣва вѣка
До днеска.

А чаша вамъ вели
Отъ все сѣрдце жали,
Да а послушате
Съ неа да пинете
За здраве.

Предъ много години
На вси чкы дружина,
И државна лѣпа
Че была слѣпа
Времина.

На прости овчари
И великы цари,
Служкина премила
Изъ предъ вѣкх съмь была
то томна.

Изъ то кжмо вѣѣме
Презрело е мене,
Да ублажа тѣга
Облажа съмь друга
кошѣла.